

Jeg tror, man må omskrive et gammelt citat og sige, at man har et standpunkt, til man fastholder et nyt. Det må være regeringens motto.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Først et par kommentarer til hr. Peter Brixtofte:

Det var ikke kommentarer til noget, jeg havde sagt, der havde belæg i det, jeg havde sagt. Det vil hr. Peter Brixtofte kunne forvise sig om ved at læse referatet, når det udkommer.

Jeg sagde ikke, at det var løftebrud, fordi vi ophævede lejeværdien. Jeg betragter altså lejeværdien og ejendomsværdiskatten som to sider af samme sag. Det, jeg sagde, var, at vi konverterede lejeværdien over som en ejendomsværdiskat på et lavere niveau for de nuværende boligejere end den nuværende lejeværdi. Den nuværende lejeværdi beregnes på 46 pct. Den flyttes over som en ejendomsværdiskat på 40 pct. for den nuværende ejer. Det betyder, at de nuværende ejere slipper billigere i ejendomsværdiskat i forhold til det, de fleste betaler i øjeblikket i lejeværdi. Det er sandheden.

Men jeg sagde også, som det også fremgik under valgkampen, at vi fra de to regeringspartiers side fortsat mente, at lejeværdien skulle have den fremtidige vægt, som den har nu. Det bliver så rettet op, efterhånden som boligmassen skifter ejer. Så kender man vilkårene.

I øvrigt får de unge, der køber, fordelen af, at det smitter af på prisen, så det bliver os, der har haft boligen i mange år, der får en lidt mindre værdistigning, og dermed får vi en lidt mindre skattefri gevinst, som vi leverer til næste generation, der skal ud og købe bolig. Det er endda en fornuftig, ordentlig og efter min opfattelse retfærdig fordelingspolitik mellem generationer.

Det andet, hr. Peter Brixtofte sagde om kapitalpensionen, var, at det næsten var – sådan hørte jeg det – at ødelægge pensionsopsparingen, og at 800.000 mennesker, der sætter ind på en kapitalpension, får ødelagt deres muligheder. I hvert fald er tallet 800.000 præcis det, som hr. Peter Brixtofte nævnte.

Derfor et par faktuelle oplysninger: De sidste oplysninger, vi er i besiddelse af i Skatteministeriet, er, at der er 1.435.000 mennesker, der sætter ind på en kapitalpension. Af de 1.435.000 er der 475.000, der betaler topskat. Der er altså ca. 1 mio. personer i dag, der sætter ind på en kapitalpension uden at have fradrag i nogen topskat.

Det, regeringen foreslår nu, er, at vi 475.000, der sætter ind på en kapitalpension, og som har en indkomst på over 276.000 kr. om året, skal have den samme behandling fra 1999, som den ca. ene million, der i dag sætter ind uden at betale topskat og uden at få fradrag af topskat, får. Det er vel også et lille dementi til dem, der har forsøgt at fremstille det som om det, regeringen her har gjort, ville betyde, at kapitalpensionen ville være et fuldstændig uinteressant instrument.

Jeg er enig i, at der givet er nogle, som sætter ind på kapitalpension i dag med forskellige begrundelser. Specielt hvis man er oppe i 50'erne, er man da en dårlig økonom, hvis man ikke benytter muligheden, når man kan få et fradrag på 58-59 pct. og man kan nøjes med at betale 40 pct. 2-3-4 år senere. Det er da en god forretning, også selv om man skal ud og låne til det. Det vil de sikkert holde op med, for gevinsten bliver jo ikke på mere end 4-5-6 pct., alt efter hvad skatteprocenten er i kommunen.

Måtte jeg så sige til hr. Flemming Hansen, at jeg sådan set var ked af, at hr. Flemming Hansen ligesom antydede, at da jeg refererede til den sidste fase i de officielle forhandlinger, skulle jeg have begået en form for tavshedsbrud. Jeg mener, at vi altid har haft tradition for, at når vi sidder i møder over for hinanden i en officiel forhandling, så vedstår begge parter det, der har været givet som tilbud. Derfor var jeg i hvert fald glad for en ting, nemlig at hr. Flemming Hansen ikke korrigerede nogen af de oplysninger, som jeg afgav i den forbindelse.

Og til hr. Flemming Kofod-Svendsen: Jeg tror, det var et helt korrekt bidrag til historiskrivningen, hr. Flemming Kofod-Svendsen kom med. Vi havde et møde sent tirsdag aften, og jeg husker også, vi skiltes, og vi gav udtryk for, at vi ville få en kontakt dagen efter.

Deri ligger jo også, at regeringen havde en forventning om, at der var muligheder for at nå en løsning også til højre side i salen. Jeg tror, hr. Flemming Kofod-Svendsen vil give mig ret i, at de signaler, vi modtog fra Kristeligt Folkeparti, var signaler, der kun kunne tolkes sådan, at Kristeligt Folkeparti kun var interesseret, hvis det blev en aftale med Venstre og De Konservative eller til højre i Folketingssalen. Og Kristeligt Folkeparti signalerede, som jeg husker det, at man ikke var interesseret i at gå ind, hvis det blev med SF og Enhedslisten.

Når vi på det møde den tirsdag aften gav udtryk for, at vi forventede, at vi skulle mødes